

lægge dette Lovforslag, og altsaa har Ingen nogen Forbring til mig om, at jeg skal fremlægge et andet Forslag, fordi dette Forslag ikke behager mig. Dette er virkelig en Forbring, som er aldeles uberettiget. Det ærede Medlem sagde dernæst, at Menighederne aldrig kunne komme til at vælge deres Præster, uden at der bliver vedtaget en Lov, i Henhold til hvilken det kan ske, men deri er jeg jo enig med det ærede Medlem, at der skal gives en Forsatning ved Lov. Hvorledes Lovgivningsmagten vilde stille sig i dette Dilemma, derom har jeg ingen Idee, jeg veed kun, at, forsaavidt jeg som Rigsdagsmand skulde afgive min Stemme, saa vilde jeg have, at Menighedens Fleihered skal vælge sin Præst. Dette vil jeg have, det er det Æneste, jeg kan sige om disse Ting, hvorledes Lovgivningsmagten vil stille sig, veed jeg naturligvis Intet om. Altsaa den Bemærkning, at det var besynderligt, at jeg var imod dette Lovforslag, fordi det dog ikke var vist, at Lovgivningsmagten i sin Tid vilde komme til at give Menighederne en saadan Indflydelse, er af den Betskaffenhed, at jeg aldeles ikke kan tillægge den nogen Vægt. Jeg vil have denne Sag afgjort paa een Gang i Principet, saaledes at man, som det hedder, giver Gud, hvad Guds er, og Keiseren, hvad Keiserens er, og bliver fri for den evige Sammensiltren af disse Sager, som netop ved deres Uklarhed udøve en saa stor Indflydelse, endogaa i vort politiske Liv. Jeg onsker Udskilningen saasnart som muligt, og derfor tror jeg, at det er vigtigt at give en Lov, der kun delvis opfylder de Dunster, Befolkningen nærer, thi naar den har faaet dette lille Ben kastet til sig, slaar den sig til No i nogen Tid, hvortil, naar man negter den Alt, hvad den med Grundloven i Haanden kan kræve som sin fulde Ret, vil snart den Tid komme, da den faaer Alt, hvad den kan fordræ. Det gaar her som med Kommunalloven, hvor det ærede Medlem ogsaa i sin Tid var Mægler, og hvor ved Kommunerne kun fik halv Indflydelse i Kommunalanliggender. Paa samme Maade

skulde man ogsaa her give Menighederne halv Indflydelse i Menighedsanliggender! Det er disse halve Reformer, jeg er imod, medmindre vi havde en for den folkelige Udvikling velfindet Regjering, som — maaste med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds i Spidsen — forstod at give sine halve Reformer, hvormed den i Begyndelsen maatte notes, en saadan Udvikling, at de senere kunde blive til en Helhed. Men naar man ikke gjør Andet end at presentere et saadant Lovforslag, som hverken er hugget eller stukket, for et Ministerium, om hvilket man veed, at det ikke vil gaa ind derpaa, saa svækker man blot sin Stilling med Hensyn til de Retligheder, som man i Henhold til Grundloven kan gjøre Forbring paa. Dette er Noget, jeg ogsaa sagde sidste Gang, da vi forhandlede denne Sag, men de Herrer have rimeligvis ikke læst mine Bemærkninger. Jeg for mit Vedkommende har læst deres, og ser, at jeg slet ikke er bleven imodegaaet i Noget af, hvad jeg den Gang sagde. Hvorvidt jeg forøvrigt vil stille noget Uendlingsforslag til dette Lovforslag, skal jeg forbeholde mig nærmere at overveje, men selv om jeg maatte anse det for rigtigst ikke at stille noget Uendlingsforslag, maa det ærede Medlem ikke deraf drage den Slutning, at jeg ikke veed, hvad jeg vil i denne Sag. Jeg har udtalt, hvad jeg bestandig har villet, og jeg veed det altsaa meget godt. At opstille et Forslag, for blot at se det opnaa min egen Stemme, derved kan jeg ikke finde, at der udrettes Noget. Altsaa det ærede Medlems Opfordring betyder Intet, medmindre han, naar jeg forud viser ham, hvad jeg vil kunne gaa ind paa, vil være med til at opstille et Lovforslag, som gjør Skridtet fuldt ud, for at komme derhen, hvor vi ifølge Grundlovens Bud bør stræbe at naa hen.

Formanden: Det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgtreds har onsket Ordet for en kort personlig Bemærkning. Det ærede Medlem har allerede haat Ordet to